

„Четири и по пријатеља“, Јоахим Фридрих Заврзламе

Серијал књига „Четири и по пријатеља“ Јоахима Фридриха има више делова чија радња није повезана, али се у свим појављују исти ликови. То су четири другара, отприлике мојих година, који чине детективску агенцију Kalle&Co. Дружину предводи Кале, најискуснији детектив међу њима а чине је још брат и сестра близанци и главни лик ове књиге - Фридхелм. Он је дечак који живи само са мамом која много ради и зато је приморан да буде самосталан, сналажљив и одговоран и више него што треба у његовим годинама. Пети члан ове дружине је пас Лепотан кога је Фридхелм удомио.

Авантура описана у књизи „Четири и по пријатеља и крик из зборнице“ започиње доласком новог домара у школу ове дружине. Истовремено се дешавају и неке чудне ствари: нестаје наставничина пудријера, чује се крик из зборнице, појављује се непостојећа цедуљица... Нови домар је осумњичени за те догађаје. У његовој старој вили живи „тајанствени“ станар, кога деца виде само издалека као сенку и сматрају га другим осумњиченим за ове мистерије. Читајући даље са нестрпљењем сам ишчекивала најмању грешку домара и његовог тајанственог станара која би доказала њихову кривицу. Испоставило се да ме је књига све време наводила на погрешан траг, што је писац и хтео да постигне. Из минута у минут моја је радозналост расла, јер се радња развијала тако да су и други ликови могли бити одговорни за ове догађаје. Нећу вам открити ко је крив за све заврзламе које се дешавају дружини, али признаћу да ја нисам успела сама да откријем кривца.

Књига је све време држала моју пажњу, доводила до тога да читам дуже него иначе и пробудила детектива у мени. Десило се тако пре да је неки дан лоптица моје сестре нестала док се играла у дворишту испред куће. Сетила сам се да наша комшиница из зграде преко пута има пса који се шетао баш у време када се моја сестра играла у песку. Са наше терасе се види њена тераса. Узела сам дедин двоглед и посматрала. Убрзо се појавио пас носећи у устима црвену лоптицу. „Јеее! То је лоптица коју тражим!“ Отишла сам до комшинице и рекла јој да мислим да се њен пас игра лоптицом моје сестре. Није била сигурна у моју причу, али ме је пустила да проверим. Заиста, на лоптици је било писало Лола, јер моја сестра свуда пише своје име. Комшиница се извинила, а ја сам сва поносна на себе однела лоптицу сестри.

Заплет и неизвесност ове књиге привукле су моју пажњу и зато сам пожелела да прочитам и друге делове приче из детективске агенције

Нина Орландић V2
ОШ „Свети Сава“ Београд

Kalle&Co. Препоручила бих за читање и свим малим авантуристима који
жуде за пустоловинама и мистеријама и њиховим решавањем.

